

trussel, end vi havde tidligere. Som Kelly sagde: Situationen var værre, end man havde regnet med.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for de mange gode citater, men jeg er ked af, at udenrigsministeren ikke citerede, hvad jeg sagde som afslutning, da vi behandlede B 118: Hvad der interesserer tænksomme danskere i dag, er selvfølgelig ikke, om vi tænkte og handlede rigtigt i 1998, men om vi tænker og handler rigtigt i dag, få timer før krigen starter.

Det synes jeg egentlig er rigtigt sagt. For situationen i 1998 adskiller sig fra situationen i 2003 på afgørende punkter.

Kl. 17.10

For det første: Situationen i Sikkerhedsrådet var en helt anden. Det endte med, at Sikkerhedsrådet tog beslutningen i 1998 om at lægge øget pres på Saddam Hussein til efterretning, selv Rusland gik ind for det.

For det andet: Situationen var dengang den, at våbeninspektørerne ikke kunne komme ind, i 2003 var situationen, at de kunne ikke få lov til at komme ind – en meget væsentlig forskel.

Endelig må jeg da sige, at det er en meget væsentlig forskel, om man bygger op til et pres, som vi gjorde i 1998, eller om man træffer beslutningen på det tidspunkt, hvor krigen er klar til at starte, ikke mindst er det jo afgørende for vurderingen af, hvordan det videre udvikler sig. Hvad skete der efter beslutningen i 1998? 3 dage efter kunne Kofi Annan indgå en aftale med Saddam Hussein om fornyet våbeninspektion. Hele den politiske grundsubstans var i 1998 anderledes end i 2003.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo tak, Kofi Annan kunne indgå en ny aftale, men han var da meget skuffet over, at den ikke blev respekteret senere. Så den aftale, han indgik, var jo ikke meget værd, for dér blev man snydt igen, så den er jo ikke ret meget værd at henvise til.

Våbeninspektørerne kunne ikke komme ind dengang: Nej, de var nærmest blevet smidt ud. Det, der er tale om her, er, at der ikke blev samarbejde med våbeninspektørerne.

Til det, at situationen i Sikkerhedsrådet var en anden i 1998: Ja, der var ikke nogen ny beslutning lige bagved, som 1441 var en ny beslutning

lige bagved. Her er det jo væsentligt at fastholde, at med 1441 opdateres de tidligere beslutninger, og at der var givet en sidste chance, og at man henviste til, at det var en kapitel 7-aktion.

Men jeg er enig i slutbemærkningerne fra hr. Niels Helveg Petersen, hans kloge betragtninger fra marts måned, at det jo ikke er det afgørende, men jeg vil bare her i al høflighed over for hr. Niels Helveg Petersen sige, at han sagde nogle meget kloge ting i 1998, og jeg synes stadig væk, at de var kloge.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Situationen i 2003 var fundamentalt anderledes i Sikkerhedsrådet, og det er jo virkelig afgørende, når det drejer sig om at fortolke en sikkerhedsrådsresolution. Hvordan var så situationen i Sikkerhedsrådet? I Sikkerhedsrådet var situationen den, at selv om det ikke kom til afstemning, ved vi fra tilkendegivelser fra lande, at kun fire mente, at man skulle afbryde våbeninspektionen.

I 1998 var situation i Sikkerhedsrådet en helt anden. Derfor var det som sagt politisk en helt anden situation, og derfor er det jo også, at det ikke kun er nogle uansvarlige oppositionspartier her i Folketinget, i ministerens udlægning, der tog afstand fra den militære aktion i 2003. Det var bl.a. 10 ud af 15 EU-lande. Det var der jo ikke tale om i 1998. Så ministeren må mere sige nok så meget med citaterne fra 1998. Det rokker ikke en tøddel ved, at den reelle politiske situation var en anden.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu synes jeg faktisk, at hr. Niels Helveg Petersen skal prøve at koncentrere sig om det egentlige. Nu kommer det egentlige, lad være med at reagere på, hvad jeg har sagt. Det egentlige er i virkeligheden: Er hr. Niels Helveg Petersen tilfreds med, at Saddam Hussein er fjernet, at hans programmer ikke længere er mulige at få skabt? Var det så ikke rigtigt at agere?

Det ville ikke være kommet til dette resultat uden. Jeg har været i en tv-debat forleden dag med hr. Niels Helveg Petersen, hvor han jo bekræftede, at det er bedre nu, end det var før, og det kan hr. Niels Helveg Petersen så også bekræfte nu.

Diskussionen om 1998 bruger jeg kun for at sige, at hr. Niels Helveg Petersen dengang ikke henviste til masseødelæggelsesvåben og til våbeninspektørerne, men til dette, at Sikkerhedsrå-